

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คุณภาพของการศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ถ้าประเทศไทย สังคมไทย มีคุณภาพทางการศึกษาดีเยี่ยม ย่อมทำให้ประเทศนั้น สังคมนั้น มีความเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพราะการศึกษาที่มีคุณภาพย่อมสามารถผลิต สมาชิกของสังคมให้ถึงพร้อมซึ่งความรู้ สติปัญญา คุณธรรม ค่านิยมอันดี และมีสุขภาพ พลานามัยที่แข็งแรง สามารถพัฒนาบุคคลให้บรรลุถึงศักยภาพที่มีอยู่ในตัวเองถูกทิศทาง ที่พึงจะเป็นได้ ดังที่ ภิญโญ สาขร ได้ให้ความหมายของการศึกษาไว้ว่า "การศึกษา หมายถึง กระบวนการทุกชนิดที่ช่วยพัฒนาหรือปรับปรุงจิตใจ อุนิสัย และคุณสมบัติทาง ภายภาคต่าง ๆ ของมนุษย์ให้ดีขึ้น" (ภิญโญ สาขร 2521 : 10)

การศึกษาเป็นกระบวนการให้ความรู้และประสบการณ์แก่มนุษย์ จำต้องมีการ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสังคมมนุษย์ซึ่งเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงจะสามารถดำรงคุณประโยชน์อันพึงประสงค์และเป็นการศึกษา ที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง

การ เรียนค่านพหุทธิหิสัย มีจุดมุ่งหมายที่มุ่งในด้านเนื้อหาความรู้จะเกี่ยวข้องกับ โดยตรงกับการใช้ความคิด สติปัญญา การเรียนรู้ ความจริง ซื่อสัตย์จริง ตลอดจนการใช้เหตุผลในเรื่องต่าง ๆ ผู้เรียนจะมีพัฒนาการในด้านการใช้ความคิด มีเหตุผล สามารถนำความรู้ที่ได้รับประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งสามารถอธิบายและ ทำนายผลในปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้ สามารถวิเคราะห์ให้เห็นส่วนประกอบความสัมพันธ์ และหลักการปฏิบัติ ตลอดจนมีความสามารถที่จะระดมความคิดเพื่อสร้างสรรค์ความคิดใหม่ และทำการประเมินผลงานได้อย่างมีหลักเกณฑ์ (สมคิด รัชศาสตร์ และ ประนอม โสภกานนท์ 2521 : 6)

การเรียนการสอนในปัจจุบันนี้ครูส่วนใหญ่ใช้เวลาประมาณร้อยละ 60-70 ของการสอนในวันหนึ่ง ๆ ในการทบทวนบรรยายแก่ผู้เรียน เป็นการนำเสนอเนื้อหาในรูปของการสื่อสารทางเคียวเสมอ (Sharkan and Goodman 1982 : 12) นั้น หมายความว่าครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนอยู่ตลอดเวลา ครูจะชี้แจงหรืออธิบายเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งครูมีความประสงค์จะให้เข้าใจ ลักษณะการสอนครูจะพูดต่อเนื่องกันใหญ่เรียนเป็นฝ่ายฟังและคอยจดตาม ในบางครั้งครูอาจจะตั้งคำถามหรือเปิดโอกาสให้อภิปรายได้บ้าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่ครูสอนความยากง่ายหรือความต้องการที่จะขยายข้อความที่ครูกำลังบรรยายอยู่ แต่ครูส่วนใหญ่ก็จะนิยมบรรยายไปเรื่อย ๆ และให้ตัวอย่างในส่วนที่ครูเห็นว่าซับซ้อนหรือเข้าใจยาก

ในปัจจุบันวงการการศึกษาไทยได้ตื่นตัวและพยายามปรับปรุงระบบการเรียนการสอนด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้คุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มการจัดการศึกษาของไทยได้เปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของสังคม กล่าวคือระบบการจัดการเรียนการสอนตลอดจนบทบาทของครูผู้สอนและนักเรียนจะเปลี่ยนไปจากที่เคยปฏิบัติมา ครูจะไม่ใช่เป็นผู้สอนแต่เนื้อหาวิชา แต่จะต้องส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาตนเอง รู้จักวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง สำหรับการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ จะมุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนมากขึ้น เนื้อหาวิชาและวิธีการสอนจะต้องปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้เรียน สิ่งที่ครูจะต้องคำนึงในการสอนทุกครั้งนั้นไม่ใช่ "ครูจะสอนอะไร" แต่กลายเป็น "เด็กจะเรียนรู้อะไรบ้าง" ครูจะต้องจัดการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนทั้งด้านร่างกาย บุคลิกภาพ สมรรถนะ (เชิภพันธุ ฉายเหมือนวงศ์ 2523 : 2)

การศึกษาพยายามดัดแปลงเกี่ยวกับการศึกษาสาขาอื่น ๆ ที่มุ่งพัฒนาการเรียนการสอนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และได้ผลที่สุด จึงได้นำการสอนแบบต่าง ๆ มาช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาวิชาการได้ครบตามหลักสูตร และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการให้บริการพยาบาลแก่ผู้ป่วย และแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ประสบเมื่อปฏิบัติจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลักษณะการสอนของครูพยายามดัดแปลงพัฒนาจากการสอนวิธีปกติทั่วไป คือ การสอนที่เป็นการบรรยาย การสาธิต ไปสู่รูปแบบที่มีประสิทธิภาพมากกว่า

เช่น มีการใช้อุปกรณ์การสอนมากขึ้น ทั้งนี้เพราะการใช้อุปกรณ์การสอนจะช่วยให้ครูสอนดียิ่งขึ้น และทำให้เด็กจำได้นานซึ่งเป็นการลดความสูญเสียไปจากการลืมเนื้อหาวิชาที่ครูสอนเพียงแต่ใช้การบรรยายเพียงอย่างเดียว (McClusky 1974 : 25) นอกจากนี้ยังมีการคิดหาวิธีการในรูปแบบต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนในสภาพการณ์ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ปักแผ่นการแสดงความคิดเห็น และทัศนคติ การทำงานเป็นกลุ่ม การร่วมมือแก้ปัญหาและเสาะแสวงหาความรู้ ปักความรับผิดชอบให้กับผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนของผู้เรียนโดยการใช้เทคโนโลยีทางการสอนซึ่งครอบคลุมแนวคิด หลักปฏิบัติ กฎเกณฑ์ ระเบียบ และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ซึ่งเรียกว่า "นวัตกรรม" ทางการเรียนการสอน นวัตกรรมทางการศึกษาที่กำลังเป็นที่สนใจอยู่ในขณะนี้มีหลายรูปแบบ รูปแบบหนึ่งคือการเรียนแบบศูนย์การเรียน

การเรียนแบบศูนย์การเรียนเป็นนวัตกรรมที่เกิดจากแนวคิดทางการศึกษาที่จะมุ่งแก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ออกมาของนักเรียน โดยยึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคลและพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนค่อยเรียนรู้อัตโนมัติตามความสามารถ ความสนใจของนักเรียน โดยไม่ต้องมีใครบังคับ ปักความรับผิดชอบให้ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอนโดยใช้สื่อประสมที่ตรงตามเนื้อหาวิชา มีกิจกรรมการเรียนให้ผู้เรียนได้มีปฏิริยาสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับสภาพแวดล้อม โดยการนำสื่อการสอนและพฤติกรรมกระบวนการกลุ่มมาใช้ในรูปแบบของการเรียนด้วยตนเอง (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2521 : 103-105)

การเรียนแบบศูนย์การเรียนเป็นการเรียนในบรรยากาศที่สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน นักเรียนมีโอกาสแสวงหาความรู้ด้วยตนเองในขอบเขตที่กำหนดไว้ มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น เคารพในสิทธิและฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ปักแผ่นการทำงานเป็นหมู่เป็นการเปิดโอกาสให้ครูได้ใกล้ชิดกับนักเรียนทั่วถึง และสามารถสังเกตพัฒนาการของนักเรียนดียิ่งขึ้น ทำให้การถ่ายทอดความรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตรงกับผลงานวิจัยของ อูโร วันที (2518) ซึ่งทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทยของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาในห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง และแบบศูนย์การเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทย

ของนักศึกษาที่เรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนและแบบครูเป็นศูนย์กลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการเรียนจากห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนทำให้นักศึกษาจดจำเนื้อหาได้ยาวนานกว่าการเรียนจากห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัชณี ทฤณนารมย์ (2520) ซึ่งเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการพฤกษศาสตร์ไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตร พ.ศ. 2503 ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนและแบบครูเป็นศูนย์กลาง ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการพฤกษศาสตร์ไทยของนักเรียนที่เรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนและแบบครูเป็นศูนย์กลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการพฤกษศาสตร์ไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนในห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง

จากการศึกษาวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยไม่พบว่ามีงานวิจัยการเรียนแบบศูนย์การเรียนในการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ ห้าง ๆ ที่นวัตกรรมการศึกษานี้มีข้อดีอยู่หลายประการ ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนวิชาการพยาบาล พิจารณาเห็นว่าสมควรศึกษาวางานนำการเรียนแบบศูนย์การเรียนมาใช้ในการเรียนวิชาการพยาบาลจะได้ผลเป็นอย่างไร การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาของวิชาการพยาบาลจิตเวช ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นนามธรรมมากกว่าเนื้อหาในวิชาการพยาบาลสาขาอื่น โดยมุ่งหวังว่าการใช้นวัตกรรมการเรียนนี้จะช่วยให้การเรียนเนื้อหาที่เป็นนามธรรม เป็นที่น่าสนใจน่าเรียนรู้มากขึ้น และเพื่อความเป็นไปได้ในการทำวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกเนื้อหาส่วนสำคัญส่วนเดียวมาเป็นเนื้อหาของการเรียนสำหรับการวิจัยนี้ คือ เรื่องการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการรักษาระหว่างพยาบาลกับผู้ป่วยจิตเวช

การสร้างสัมพันธภาพเพื่อการรักษาระหว่างพยาบาลกับผู้ป่วยจิตเวช เป็นหัวใจสำคัญของการพยาบาลด้านจิตสังคม โดยเฉพาะผู้ป่วยโรคจิต เพราะเป็นการใช้ตนเองและเทคนิคเฉพาะทางเป็นกระบวนการการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพยาบาลกับผู้ป่วย โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้ป่วยเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้ผู้ป่วยจะสามารถเข้าใจและเกิดการยอมรับนับถือตนเอง สามารถติดต่อกับสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น และปรับตัวได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนสามารถช่วยตนเองและปฏิบัติหน้าที่การทำงานได้ดังที่ จินตนา ยูนิพันธ์ (2525 :

11) กล่าวไว้ว่า สัมพันธภาพระหว่างพยาบาลกับผู้ป่วยเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้พยาบาลสามารถติดต่อกับผู้ป่วยและเป็นลักษณะเฉพาะของพยาบาลจิตเวชที่จะสามารถทำให้ผู้ป่วยยอมรับพยาบาล เกิดความเชื่อถือ ไว้วางใจ และให้ความร่วมมือในการรักษาพยาบาล ดังนั้นพยาบาลจิตเวชจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนค่านพุทธิพิสัยของ เรื่องการสร้างสัมพันธภาพระหว่างพยาบาลกับผู้ป่วยจิตเวช ในปัจจุบันเป็นการสอนแบบบรรยายโดยครูเป็นผู้อธิบายถึงเทคนิควิธีการและขั้นตอนในการสร้างสัมพันธภาพ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ จากประสบการณ์ของผู้วิจัยพบว่า ผลการ เรียนค่านพุทธิพิสัยของนักศึกษาพยาบาลจำนวนมากที่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนค่านพุทธิพิสัยของนักศึกษาพยาบาลที่เรียนแบบศูนย์การเรียนและแบบเรียนปกติ โดยมีครูเป็นศูนย์กลางใช้การบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยคาดว่าผลการวิจัยอาจจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนค่านพุทธิพิสัยของนักศึกษาพยาบาลที่เรียนแบบศูนย์การเรียนกับแบบเรียนปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนค่านพุทธิพิสัยของนักศึกษาพยาบาลที่เรียนแบบศูนย์การเรียนกับแบบเรียนปกติ

แนวเหตุผลและสมมติฐานในการวิจัย

การเรียนแบบศูนย์การเรียน ให้ความอิสระแก่นักเรียนตามความสามารถและความสนใจของนักเรียน คอยเรียนไปที่ละชั้น และฝึกความรับผิดชอบให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนโดยใช้สื่อประสมที่ตรงตามเนื้อหาวิชา มีกิจกรรมการเรียนให้นักเรียนได้มีปฏิริยาสัมพันธ์เกิดขึ้นในกลุ่ม ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ครูกับนักเรียน มีแบบฝึกหัด

ให้นักเรียนประเมินความสามารถของตนเองจากค่าเฉลี่ย ซึ่งเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนสนใจการเรียนเพิ่มขึ้นเมื่อตอบถูก ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น ตรงกับผลงานวิจัยของ ม.จ. เสริมแสง พันธุมสุต (2518) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน และแบบครูเป็นศูนย์กลาง ผลการวิจัยที่ได้ก็คือ นักเรียนที่เรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนในห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุเทพ อ่อนใสว ในปี พ.ศ. 2520 ในวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนในห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง และนักเรียนที่เรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนมีทัศนคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนในห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางเช่นกัน จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า

"นักศึกษาพยาบาลที่เรียนแบบศูนย์การเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพุทธิพิสัยสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่เรียนแบบเรียนปกติ"

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษา นักศึกษาพยาบาลปีที่ 3 หลักสูตรประกาศนียบัตร พยาบาลศาสตร์ (เทียบเท่าปริญญาตรี) พ.ศ. 2526 ที่กำลังเรียนวิชาการพยาบาลจิตเวชในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ของวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร
2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะการสอนภาคทฤษฎี เรื่องการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการรักษาระหว่างพยาบาลกับผู้ป่วยจิตเวช เป็นเวลา 6 ชั่วโมง โดยมีได้ครอบคลุมถึงการสอนภาคปฏิบัติในหอผู้ป่วย
3. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางค่านพุทธิพิสัยในการวิจัยนี้ เน้นความเข้าใจและนำไปใช้มากกว่าชั้นอื่น ทั้งนี้เพราะเป็นการเรียนวิชาการพยาบาลจิตเวช ซึ่งเป็น

วิชาแรกภาคทฤษฎีเท่านั้น ในหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ จะมีรายวิชาการพยาบาลจิตเวช 2 ซึ่งนักศึกษาจะได้พัฒนาการเรียนรู้ในลำดับสูงให้มากขึ้นได้

4. การวิจัยนี้ไม่คำนึงถึงตัวแปรอื่น ซึ่งจากการศึกษายังไม่พบว่ามียลกระทบต่อการเรียนแบบศูนย์การเรียน ตัวแปรเหล่านี้ได้แก่ แบบเรียนของนักศึกษา สิ่งแวดล้อม ฐานะทางสังคม และองค์ประกอบอื่น ๆ ของนักศึกษา

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพุทธิพิสัย หมายถึง ความรู้ที่เรียนจากชุดการสอน ในที่นี้จะวัดได้จากคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจและนำไปใช้ ซึ่งได้จากการวัดหลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนแล้ว โดยใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างสัมพันธภาพเพื่อการรักษาระหว่างพยาบาลกับผู้ป่วยจิตเวช ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาว่าผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านความรู้ ความสามารถทางสติปัญญา ในระดับต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด

การเรียนแบบศูนย์การเรียน หมายถึง การที่นักศึกษาได้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน โดยนักศึกษาจะหมุนเวียนกันเรียนจนครบทุกกลุ่ม ในแต่ละครั้งที่ใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ผู้เรียนจะต้องศึกษาเนื้อหาตามหัวข้อวัตถุประสงค์ และปฏิบัติกิจกรรม เช่น กิจกรรมแบบฝึกหัด เป็นต้น ตามชั้นตอนด้วยตนเอง ตามคำสั่งที่ระบุไว้ในชุดการสอนนั้น ๆ

ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน หมายถึง เครื่องมือชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้ในการวิจัยนี้มีชุดการสอนทั้งหมด 3 ชุด แต่ละชุดจะแบ่งเป็น 5 ศูนย์การเรียน แต่ละศูนย์การเรียนจะประกอบด้วย คำสั่ง เนื้อหา กิจกรรมแบบฝึกหัด และเฉลย

การเรียนแบบปกติ หมายถึง การสอนในห้องเรียนที่อาจารย์เป็นผู้ทำการสอนตามบันทึกการสอน ซึ่งมีเนื้อหาตรงกับเนื้อหาในชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน โดยวิธีบรรยาย มีกิจกรรมการเรียน และการใช้สื่อการสอนตามความเหมาะสม

นักศึกษาพยาบาล หมายถึง นักศึกษาพยาบาลปีที่ 3 ของวิทยาลัยพยาบาล
 เกื้อการุณย์ (โรงพยาบาลกลาง และวชิรพยาบาล) ปีการศึกษา 2528 หลักสูตร
 ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ (เทียบเท่าปริญญาตรี)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางแก่อาจารย์พยาบาลในการปรับปรุงการเรียนการสอน
 สำหรับนักศึกษาพยาบาล โดยนำนวัตกรรมทางการศึกษามาปรับใช้กับการเรียนการ-
 สอนทางพยาบาลศาสตร์ เพื่อให้การเรียนรู้ของนักศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้บริหารทางการศึกษาวิทยาลัยพยาบาลต่าง ๆ
 พิจารณานับสนุนให้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์
3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาพยาบาลซึ่งมีความสามารถในการเรียนรู้
 แต่ละคนแตกต่างกันได้ประสบผลสำเร็จในการเรียนการสอน และนำความรู้ไปเพิ่ม
 คุณภาพการให้การพยาบาลผู้ป่วยจิตเวชได้อย่างเหมาะสม
4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ค้นคว้า วิจัยในการเรียนการสอนทาง
 พยาบาลศาสตร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย